

Font del Gorg d'en Pèlags

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Turó del Pi de les Tres Branques
Emplaçament Pujant pel Roure Gros, seguint la riera de Codonys
Alçada: 290

Coordenades:

Latitud: 41.63742
Longitud: 2.14458
UTM Est (X): 428755
UTM Nord (Y): 4609874

Classificació

Número de fitxa 08033 - 327
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Any 1873
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Accés Difícil
Ús actual: Productiu
Titularitat Pública
Titular: Ref. Cad.: 015 A R
Fitxes associades:
[Gorg d'en Pèlags](#)
Autoria de la fitxa Laura Bosch Martínez
Data de registre de la fitxa: dj., 18/12/2008 - 01:00

Descripció

Font d'aigua que raja directament de la veta que surt naturalment de la muntanya a través d'un broc de canya de riera, enfonsat a l'argila. No hi ha pica, només unes pedres ben col·locades al terra, amb un canaló fet naturalment per l'aigua que cau per damunt de la cova situada just a sota. El paratge on es troba la font, a més de la gran varietat de substrats litològics, que van des de les pissarres a les calcàries acaba d'afegir una complexitat que es tradueix en l'aparició d'una notable quantitat de comunitats vegetals de les quals destaca la presència d'una important comunitat de degotalls de roca calcària (*Eucladio*.*Adiantetum capilli-veneris*), poc freqüent i d'escassa significació paisatgística però de gran interès per la seva raresa. Les plantes que hi són més característiques són la molsa (*Eucladium verticillatu*) i la falzia vera (*Adiantum capillus-veneris*). Mentre una part important del terme ha estat i continua estant conreat, i per tant dominat per comunitats arvenses i ruderals, una altra gran part està recoberta per una important massa forestal conseqüència directa del progressiu abandonament d'aquell espai com a lloc d'interès agrícola i ramader des de finals del segle XIX.

Els estrats arbustius i herbacis són bàsicament compostats per bosc i sotabosc d'alzinar amb algun pi i dos roures que destaquen per les seva alçada. També hi ha la presència de bardisses i roldor (*Rubus*.*Coriarietum*), molt abundant als marges, juntament amb l'heura. Les bardisses un conjunt fitocenològic d'indiscutible personalitat, (*Prumetalia spinosi*), caracteritzat per l'espinositat i l'atapaïment dels arbusts i lianes que l'integren. A la bardissa amb roldor hi prenen una especial rellevància diverses plantes de la família de les rosàcies, totes punxants, com l'esbarzer (*Rubus ulmifolius*), l'arç blanc (*Crataegus monogyna*), els rosers (*Rosa canina*, *Rosa micrantha*) o l'aranyoner (*Prunus spinosa*).

Història

Segons Moreu-Rey (1962), aquesta font no existia encara a l'any 1867, però sí l'any 1873

Bibliografia

AUSIÓ, J.; MONTOLIU, C.; BURGADA, R. (1975). Exemplars de fauna i flora de la vila de Caldes de Montbui. Patronat de museus de Caldes de Montbui. Ed. Ajuntament de Caldes de Montbui.
MOREU-REY, E. (1962). La rodalia de Caldes de Montbui. Repertori històric de noms de lloc i de persona. Pàg. 163. Editorial Teide. Barcelona.

